

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/4806
van het repertorium

Nr. 1 P 2003
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

bediende,
geboren te op
voorheen wonende te
thans wonende te

beklaagde

aanwezig, bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te . op hierna vermelde data:

Bij inbreuk op de art. 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de art. 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996,

zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en of die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed, gelegen te , gekadaastreerd als:

, met een globale oppervlakte van 11 a 33 ca, eigendom van beklagde,

de hierna vermelde werken in art. 42 (voorheen art. 44 van de wet van 29 maart 1962) omschreven:

tussen 19 november 1992 en de datum van onderhavige dagvaarding te hebben instandgehouden,

in casu: een woning met twee bouwlagen, zijnde kelderverdieping met twee autobergplaatsen en een stapelplaats, een gelijkvloers bestaande uit een woongelegenheden met een terras, afgedekt met een zadeldak.

De dagvaarding die mr. gerechtsdeurwaarder te , op 7 april 1999 heeft betekend, werd op zijn verzoek op 12 april 1999 overgeschreven in het hypotheekkantoor te onder nummer (kosten: 1.515 frank, getekend: - hypotheekbewaarder), dit overeenkomstig art. 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S., 15 maart 1997) (kort DRO).

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 29 november 2002 door beklaagde tegen alle schikkingen te hare laste
- op 29 november 2002 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 15 november 2002 door de correctionele rechtbank van Tongeren, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

In aansluiting aan het tussenvonnissen van 19 april 2002.

Verklaart de telastlegging (instandhouding van een zonder bouwvergunning woning met twee bouwlagen, zijnde kelderverdieping met twee autobergplaatsen en een stapelplaats, een gelijkvloers bestaande uit een woongelegenheden met een terras, afgedekt met een zadeldak van 19 november 1992 tot 24 maart 1999) bewezen.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van € 250/40,3399 = € 6,1973, verhoogd met 1990 opdecimen (x 200) en aldus gebracht op € 1.239,46 (duizend tweehonderd negenendertig euro en zesenvertig cent) of een vervangende gevangenisstraf van 40 dagen.

Verplicht haar bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van € 10 (tien euro), verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op € 50 (vijftig euro).

Verklaart de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur ontvankelijk en gegrond (met uitzondering van de hoogte van de dwangsom).

Beveelt beklaagde de plaats, gelegen te , op het kadaster gekend onder:

met een globale oppervlakte van 11 a 33 ca, eigendom van beklaagde, in de oorspronkelijke staat te herstellen door de volledige afbraak van de woning met twee bouwlagen, zijnde een kelderverdieping met twee autobergplaatsen en een stapelplaats en een gelijkvloers bestaande uit een woongelegenheden met een terras, afgedekt met een zadeldak, en dit binnen de termijn van een jaar te rekenen vanaf de datum van dit vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gesteld termijn in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien. De stedenbouwkundige inspecteur die het vonnis uitvoert, is dan gerechtigd om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Beklaagde die in gebreke blijft, is dan verplicht alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Verbeurt bovendien een dwangsom van € 100 (honderd euro) per dag vertraging in de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen de voormelde termijn van een jaar vanaf de datum van dit vonnis.

Veroordeelt tenslotte beklaagde tot de kosten van de strafvordering, begroot op € 60,06 en verhoogd met de forfaitaire kostenvergoeding van € 25 (vijfentwintig euro).

Hierin zijn de kosten nog niet begrepen van de inschrijving van dit vonnis op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging. Deze kosten zijn eveneens kosten van de publieke vordering ten laste van beklaagde.

Zegt dat van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel uit dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagde bevat, het beschikkend gedeelte van dit vonnis, alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder.

Hiertoe bevestigt de griffier die dit vonnis ondertekent dat de identiteit van de beklaagde overeenstemt met het uittreksel uit de akten van de burgerlijke stand en het bevolkingsregister.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde _____ in haar
middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.
_____, advocaat bij de balie van _____

Gelet op de door deze partij neergelagde conclusie
en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de
beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar
vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten van de tenlastelegging
dienen geactualiseerd te worden aan de huidige
wetgeving terzake en nader gepreciseerd wat
betreft de misdrijfperiode; dat bijgevolg de
tenlastelegging dient aangewild te worden met de
woorden:

"van 19 november 1992 tot 24 maart 1999

...
de feiten thans strafbaar gesteld zijnde
overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150,
151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei
1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het
decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,
38, 64 van het decreet van 26 april 2000,
artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli
2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart
2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart
2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet
van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het
decreet van 21 november 2003";

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de
ten laste van de beklagde ingestelde
strafvordering door voormelde
precisering/actualisering niet gewijzigd worden en
dat de beklagde daarvan in kennis gesteld werd
door voeging ervan middels het kantschrift van de
procureur-generaal van 30 mei 2005 en zij zich
daarop heeft kunnen verdedigen;

Overwegende dat het perceel waarop de geviseerde
instandhouding van wederrechtelijk uitgevoerde
werken plaats vond, gelegen is in een woongebied
en derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar
gebied als bepaald door artikel 146 van het
Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd en
dat alzo de strafsanctie zoals voorzien in dat
artikel niet geldt;

Dat er derhalve evenmin nog aanleiding bestaat om de herstellvordering van de thans stedenbouwkundig inspecteur nog te beoordelen;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het Decreet van 18 mei 1999

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Actualiseert/preciseert de feiten van de tenlastelegging zoals boven vermeld (pagina 5);

Stelt in rechte vast dat met betrekking tot de feiten van de tenlastelegging geen strafsanctie geldt en ontslaat beklaagde van rechtsvervolging;

Stelt vast dat er geen aanleiding bestaat om in te gaan op de herstellvordering;

Laat de kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWEË NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Giffier